

Oglas, pripremljana iđ. tiskaju i računaju se na temelju običnog cienika ili po dogovoru.

Novički za predbrojbu, oglase itd. salju se napuštanom ili poloznicom pošt. Štedionice u Beču ili administraciju iste u Pulu.

Kod narudžbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeđe ne primi, neka to javi odpravniku u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare broj 38.

U dobar čas!

Kroz punih trideset godina što izlazi naš list, ovo je drugi put da uvedjamo neku promjenu u izdavanju istoga.

Od svoga postanka, t. j. od godine 1870., pak sve do početka godine 1884. izlazila je „Naša Sloga“ svakih 15 dana ili dva puta mjesечно. Od g. 1884. amo izlazi ona redovito svakog čedna ili 4 puta mjesечно.

S početka, malena i skromna, zadovoljavala je prve čitatelje-seljake, kojim bijaše posvećena i radi kojih bijaše oživotvorena. Kano što je školskoj djeci prve godine „Početnica“ primjereno stivo, da ga uz mognu razumiti i probaviti, tako je „Naša Sloga“, izlazeći prvi 14 godina dva puta mjesечно, odgovaralo skromnijem zahtjevom, te duševnim i tjelesnim probitkom njezinih glavnih čitatelja. Tečajem vremena rastli su ti zahtjevi, razvijale se i bistrile sposobnosti i množile se svakojake potrebe onih, koji su tražili i očekivali poduke i podpore od našeg lista. Njim je trebalo obsežnijeg znanja, temeljiti upute, snažnije duševne hrane i okrijepe. Nije dakle čudo, što su „Naša Sloga“ pozdravili njezini mnogobrojni čitatelji početkom god. 1884. kano čednik

Podlistak.

Žestoko piće – otrov ljudima.

Napisao graf Lav Nikolajević Tolstoj.

S ruskoga preveo Armin Korićić.

I nikačak pak sl. ga ne može da gospodari služiti; jer ili će na jednoga razkriti a drugoga ljubiti, ili će jednemu voljeti a za drugoga ne mariti. Ni možete služiti Bogu i bogatstvu*.

SV. Luka, XVI, 13.

— Silne prostorije najlože zemlje, koja bi mogla da hranii milijune obitelji, što stenu danas u biedi i nevolji, upotrbljuju se dan danas za nasad duhana, vinove loze, helje a osobito za slad i korun (krumpir), koji su svr proizveđeni opredijeniji za pravljenje alkoholnih (žestokih) pića: vina, piva, rakije (vitke). Milijuni radnika, koji bi mogli da proizvede nužne predmete, zaokupljeni su proizvodnjom toga pića. Proračunalo se, da proizvodnja vitke, pive izerpljuje u Englezkoj deseti dio radnika.

A šta su posljedice proizvodnja i užitka vina, rakije, pive?

Stara jedna priča povieda nam ovo: Monak neki utančio je jednoć s djavljom okladu, da će mu prepiciti, te neće moći doći u njegovu čelju; uspije li djavlu unići,

najiskrenijim odusevljenjem. Tim bo bijaše izpušnjena, davna želja njezinih utemeljitelja, zaštitnika i čitatelja.

Prošlo je opet dugih 16 godina, što dolazi „Naša Sloga“ njezinim čitateljem u posjete svakoga čedna jednom. U tom nizu godina pojavljivali se redovito glasovi, da nam treba pokročiti opet za korak napred, jer da to zahtjeva duh vremena, da to traže potrebe i koristi puka. Mnoge i mnoge od čitatelja nije više zadovoljavao naš list kao čednik. Ovim se je htjelo češćeg i obilatijeg na rodnoštva.

Prvaci puka, koji se neogluše ni jednoj opravданoj želji naroda — u koliko to od njih odvise — razbijali si dugo glavu, kako bi se i tomu zahtjevu čitatelja „Naše Sloga“ sto prije i što lagje zadovoljilo.

Nabavom „Narodne tiskare“ u Puli, te osobito ukinutjem novinarskog bilježnika, bijaše omogućeno našim prvakom, da pokrenu češće izdavanje našega lista.

Mjeseca februara t. g. sastao se u Puli vlastinici nove tiskare, te odlučiše pozvati dosadašnje predplatnike „Naše Sloga“, neka se izjave, da li su za to, da se naš list tiska dva puta na čedan. U broju 8. od dne 22. februara razložisemo našu nakuru u članku pod naslovom „Još jedna naša Sloga“. Osim toga prilozimo onomu broju dopisnice, koje su nam imali vratiti sa odgovorom svi oni, koji žele, da se tiska naš list dva puta na čedan. Jestnih odgovora stiglo nam je toliko, da se smatramo opunovlašćeni provesti u život zaključak narodnih predstavnika.

I tako eto danas stupamo prvi put pred naše čitatelje s novom pro-

to se monak obvezuje, da će učiniti sve ono, što bi mu djava zapovjedio.

Djavo se preobrazi (pretori) u ranjene gavrane, pojaviti se kopljalištem, krvarećim krilama vratima čelje, poskakivati amo tamu i jadovao. Monaku se gavran smili i unese ga u svoju čelju. Djavo, koji je na taj način dobio okladu, predloži monaku tri zločina, da ilj po volji bira: umorstvo, brakolomstvo i pijanstvo. Monak odaberne pijanstvo — mislići, kad se opije, da će time sam sebi nahuditi. A taj kad se napije, izgubi pamet, ode u selo, te se — zaveden u napast nekom ženom, ogriesti o brakolomstvo; za tim se je htio braniti protiv supruga te žene, koj ga bijaše zatekao i nanj navadio, a tako braneci se — ubije čovjeka. To su eto po priči posljedice pijanstva...

A takve su eto posljedice i u zbilji, u životu. Riedko se zbudne, da bi tali ubojica u tricenzom stanju kraz i ubijao. Statistike su dova dokazuju, da se devet desetina zločina počinjaju u pijanstvu.

Najbolji dokaz tome, da se većina zločina čini u pijanstvu, pruža nam činjenica, da u onim nekolikim državama meričkim, gdje je uživanje alkohola bezuvjetno zabranjeno, govorio i nema zločina; nema taj ni kradnje, ni umorstva, a — tamnica su prazne. To je dokaz prva posljedica uživanja žestokih pića.

mjenom. Od danas unaprijed izlaziti će božjom pomoći i podporom naših čitatelja, „Naša Sloga“ dva puta na čedan, t. j. svakog utorka i svakog petka.

Osim neznalne promjene u predplatni, koju smo povisili s a m o z a d r e v e k u n e, nemijenjamo na listu naša. Starim i prokušanim programom upravljati ćemo našim javnim životom. Kano do sada, tako ćemo i od sada braniti i zagovarati narodne koriste i potrebe odlučno i bez obzirno, svuda i pred svakim. U tom pogledu nećemo paziti ni na prijatelja ni na protivnika. Tko nam lude stojao na putu k oživotvorenju naših težnja, narodnih svetinja i ideja, toga ćemo nastojati bez obzirno s tog puta maknuti.

Od naših prijatelja i istomišljenika očekujemo, da će nas i u buduće rječu i činom obilno podupirati. Naše dosadašnje dopisnike molimo, da nam ostanu i nadalje vieri pomoći. K ovim neka se pridruže svaki, koji želi napredak našeg lista i naše slike stvari.

Konačno pozivljeno naše predplatnike, da nas i unaprijed točnom i obilatom predplatom podupri i izvole. Mi neimamo ni zaštitnika, ni mogućnika. Mi se oslanjamо jedino na naše predplatnike. Bez njihove pomoći nemožemo napred. Komu leži na srcu spas i sloboda naroda, taj će nas pogotovo činom i rječju poduprijeti.

Eto, mi učinimo sa naše strane, što nam bijaše moguće, oprtv na sebe novo, težko breme. Svi naši jednoimišnjenci, sví pravi prijatelji istarskih Hrvata, kojim je namijenjen u prvom

Druga je posljedica stetni upliv tih pića na čovječe zdravje.

Ako se i ne osvrćemo na one posebne boljetice, kojima su redovno pijanice zarazeni — boljetice one strašne, koje mnogim ljudem donose smrt; — opazilo se je, da oni, što piju, pa boluju na kojoj običnoj bolesti, mnogo teži ozdrave, tako, te osiguravajući društva daju više na život ljudi, koji zestedi pića ne uživaju, nego na život onih, što ih uživaju. To je druga posljedica uživanja alkoholnih pića.

Treća i najuzasnija je posljedica: potamni razum i svjet.

Ljudi bivaju ustled ožitka alkohola surovijimi, bedastijsimi i srđilijsimi.

— A kakove nam koristi donosa užatak takovih pića?

— Nikakove.

Branitelji rakije, vina, piva tvrdili su izvorce, da ta pića podavaju zdravlja i snage, da graju i veselje...

Danas je pak lažnost te tvrdnje nepotrebno dokazana.

Ova pića ne jačaju zdravlja, jer su otrovna, a užatak takvog otrova ne može biti drugičji, no škodljiv.

Činjenica, da vino ne podaje snage, izpostavila se više no jedared time, da se stalo

izlazi svakog utorka i petka o podne.

Neviški dopisi se ne vraćaju, nepodpisani neiskuši, a ne-frankirani neprimaju.

Predplatni za poštarnim stoj: 12 K u obć. 6 K za seljake, na godinu ili K 6 —, odn. K 3 — na pol godine.

Ivan carevine vite poštarna.

Pojedini broj stoji 10 h. koli u Puli, toli i izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Giulia br. 5 te prima stranke osim nedjelje i svetka svaki dan od 11—12 sati prije podne.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a ne sloga sve poljopriv.“ Naroda poslovica.

Ivan carevine vite poštarna.

Pojedini broj stoji 10 h. koli u

Puli, toli i izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Giulia br. 5 te prima stranke osim nedjelje i svetka svaki dan od 11—12 sati prije podne.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stepe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Interpelacija

zastupnika Spuštića, dr. Laginje i drugova na njegovu preuzvišenost gospodina ministra-predsjednika i voditelja ministarstva unutarnjih poslova — gledate porabe jezika sa strane c. kr. oblasti u Primorju.

Radi jezika, kojega rabe političke i druge c. kr. oblasti u Primorju u občenju sa lamošnjimi hrvatskim i slovenskim strankama, bilo je već često pritužba takodjer u zastupničkoj kući.

Nehotelic siziati predaleko natrag, priponimje se, da su obojica prvpodpisanih u XV. zasjedanju zastupničke kuće carevinske vijeća — nadovezujući na interpelaciju prvpodpisanih zastupnika od 30. marta 1898., na odgovor njegove preuzvišenosti tadanjega ministra-predsjednika i upravitelja ministarstva unutarnjih poslova od 21. aprila 1898. i na jednu drugu prvpodpisana od 6. maja 1898. — upravili dne 4. oktobra jednu, dne 18. oktobra 1898. tri interpelacije na njegovu preuzvišenost tadanjega ministra-predsjednika i upravitelja unutarnjih poslova, i na jednu njih dne 9. decembra 1898. odgovor dobili.

Odnosna interpelacija tiče se doista samo jednoga slučaja: ali u odgovoru na nju, izliže se ministerijalna odluka od 29. septembra 1898. br. 6682/N. M. upravljena na c. kr. namjestnika, kojom bio je c.

tekom mjeseci i godina prispolabljati rād onog a Što piće, s rādom radnika, koj ne piće — a obojica su bila iste i jednake rādne snage: pa je posljedak bio vazda na strani tricenziga, koji je uviek izradio i više i bolje, od onoga pića. Pa i u pješačkim četama (u vojski), koje dobivaju vutke, imade uviek više njih slabiti, onemoguti i onakvih, koji zaustaju, nego kod onih, koji ne dobivaju vutke, u običe nikako žestokih pića. Nadalje je dokazano, da vutka ne grije trajno; da topilna, što ju ona daje, nije durešna (trajna), da čovjek iz onoga trenutka izravnjnosti još više tri od zime i da pilac uviek teže može da snosi trajnu zimu, nego tricenzik (tricenz čovjek). Ruski muzici (seljaci), koji zimi umiru od zime, podliegaju joj s toga, što se — tobož — zagrijevaju vutkom.

Što se tiče veselosti, koju d. podje vino: to je dan danas gotovo i suvišno kazati, da to nije prava, zdrava veselost.

Svako znade, kakova je ta veselost pijanice: dovoljno je samo promatrati, što se događa u kremali, gostionici u gradovima, te na sjajmovim, prošenjima u selima...

Ovakve veselice svrstavaju vazduh epilogom (zaglavkom): kojekakve uvredne, tučnje, ozlede, svakovrsni zločini i poniranje čovjekova dostojanstva...

(Slijedi kontac.)

kr. namjestnik upućen, da naredi shodno, „da se u buduće izbjegne djeletvorno svakoj temeljitoj pritužbi obzirom na porabu hrvatskoga odnosno slovenskoga jezika u službenom občenju, i da se naročiti drži bezuvjetnu načelu, po kojem imaju oblasti sa notorno hrvatskim ili slovenskim strankama i občinama občeti u hrvatskom ili slovenskom jeziku“. U istom odgovoru izriče se jedna druga ministarska odluka, od 5. novembra 1898. br. 8372/N. M., kojom je naloženo upravim oblastim, da se imaju najstroe držati direktiva, koje njim biju prije toga dane obzirom na porabu jezika.

Usupor prije spomenutoga odgovora njegove preuzvišenosti gospodina ministra-predsjednika i upravitelja ministarstva unutarnjih poslova od 21. aprila 1898., u kojem se veli, „da se u Istri i u obči u cijelom području podvrženom namjestničtvu u Trstu, političke oblasti drže čvrsto načela, da se svaki podnesak rjesava u onom jeziku u kojem je sastavljen“ — tvrdnja, koju se je bezbrojni put primjeri u svih spomenutih interpellacijal, imenito u onoj 6. maja 1898., prikazalo neistinitom, i činjenicam neodgovarajućom — ; i usupor obim navedenim ministarskim odlukama, ima još uvek odnosnu pritužbu, da, imaju političkih kotarskih oblasti, koje su hrvatskim strankama u obči ne rabe hrvatskoga jezika.

Eto samo nekoliko primjera iz najnovijega doba:

Velečinski župni ured u Topolovcu dobio je na svoj izravni podnesak na c. kr. ministarstvo unutarnjih poslova, sastavljen u hrvatskom jeziku, odgovor u njemačkom jeziku sa strane c. kr. kotarskoga glavarstva u Poreču.

Občina Kastav, čisto hrvatska občina, koja se u občenju uvek hrvatskim jezikom služi, bila je pozvana sa nalednjicom c. kr. kotarskoga glavarstva na Voloskom od 28. febra 1900. br. 3161, da odgovori na njemački sastavljenu i c. kr. kotarskemu glavarstvu na Voloskom upravljenom odluku c. kr. namjestničtvu od 24. febra 1900. br. 3871/IX., što je jednako njemačkom dopisu c. kr. kotarskoga glavarstva, ičim bi c. kr. kotarsko glavarstvo u ovom, kako ovo i druga u drugih slučajevih, prošoljati bitjelo, da neodgovori kako je dužno u jeziku stranke.

Na njemačko-talijanskoj tiskovini upravo je c. kr. porezni ured u Krku danom 12. febra 1900. br. 1209/1899. poziv u talijanskom jeziku na upravu crkve u Baški, to će reći na stranku, koja se notorno služi izključivo hrvatskim jezikom, u mjesto i občinu, koja je čisto hrvatska, i u poreznom kotaru, kojega veliku većinu poreznika su Hrvati.

Od c. kr. poreznoga ureda u Sežani, koji uređuje za čisto slovenski porezni kolar, dobio je poznati slovenski poreznički u notorno slovenskom mjestu Občina, dopis br. 65, sa čisto talijanskim adresom.

C. kr. kotarski sud u Motovunu upravo je danom 15. febra 1900. ad Praes. 21/2100 okružnicu na voditelje matice u doličnom sudbenom kotaru, premješten je taj kraj napućen najvećima Hrvati, i premješten voditelji matice većinom Hrvati ili takovi koji hrvatski jezik poznaju i rabi moraju.

Na temelju toga, i obzirom na to, da nit najbolje upute i direktive ništa neponauču, ako se ne postupa proti onim, koji se nedrže uputa utemeljenih u zakonih, dozvoljavaju si podpisani postaviti njegovoj preuzvišenosti gospodinu ministru-predsjedniku i upravitelju unutarnjih poslova slike:

„Je li vaša preuzvišenost sklona — obzirom na prava što jih imaju državljanini na temelju temeljnih državnih zakona, i obzirom na obće navedene odluke njegove preuzvišenosti gospodinu ministru-predsjedniku i upravitelju ministarstva unutarnjih poslova od 29. septembra odnosno 5. novembra 1898. — dati ovde navedene slučajevi izpitati, i po pravu i zakonu po-

stupali proti dotičnim kao i proti ostalim državnim činovnikom, koji nisu do suda po svojoj dužnosti radili ili koji nebudu u buduće radili?“

B eč, 15. marta 1900.

S p i n ē ī ē, dr. L a g i n j a, Borčić, dr. Ferjančić, Blaškinić, dr. Gregorec, Vučović, Pogačnik, dr. Stojan, dr. Trumbić, dr. Kreš, Perić, dr. Klaić, Berka, Žičić, dr. Žitnik, Vencajz, Povše, dr. Gregorić, Barwiński, Karatnicki, Vachianyan.

Franina i Jurina.

Fr. Deju, da čemo da sada pamet solit producent, šarenjakom, mačjem, podrepnicom i sven neprjateljem našeg roda i zajika dva puta na čedan.

Jur. Bog daj sreću!

Fr. Ma te morat malo niže va mošnju posegnut svr pravi naši prijatelji! Jur. Po ten čemo ih poznati i suditi.

D O P I S I .

L i v a d e, dan 10. marta 1900. U

prošlom broju donesosno kratku vist o izboru načelnika u Oprtlju, a sad puštamo da govorim naš dopisnik. — Prosloga petka obavio se je u Oprtlju izbor načelnika. Poslije d v i j u g o d i n a eto iza kaku su se obavili izbori, sastaje se občinsko zastupstvo da bira načelnika. No to još nije sve. Izbor tog zastupstva bio je od namjestničtvu uništen, a evo sada bira načelnika, te ono što je bilo pred dve godine protuzakonito proglašeno, sada je zakonito. No — valja i ovu progušati, i čekati da dodje vrieme obraćuna! Naša stranka nema u ovom zastupstvu nijednog svog čovjeka, u koga bi imala povjerenje, jer neki Ivan Oršić, koji je i savjetnik u tom zastupstvu, izgubio je povjerenje naše stranke, premda on uvjera, da je naš dušom i telom. On bi htio sjediti na dva stolca, a to se nam ne svidja. Pak u obće, najbolju svjedočbu mu je dala sama talijanska stranka, koju ga je izabrala za zastupnika i za savjetnika, česa nebi bila učinila, da je Oršić uz našu narodnu stranku.

Načelnikom je izabran neki Antonaz Fortunato, po domaću „R a d i ē“. — Čovjek je to, za to i sposoban, ali goropadan i veliki neprjatelj našem čovjeku, kao u obće svaki Oprtljan. On se već trideset godina bori u redovima svoje stranke, a tekad sada mu je teškom mukom poslo za rukom, da ga izaberu načelnikom. Govore, da je obećao, da će biti pravedan, i da će gledati za svih jednako i za dobro obćine, no to ćemo kasnije vidjeti.

Sada imade 30 zastupnika u zastupstvu. — Izmedju tih ima do 18 kmelova, koji govore kod kuće naš jezik a drže se sa talijanskim strankom. Nije li to žalostno! No, mi se tvrdio nadamo, da će se već budućih izbora mnogo od tih pridružiti našoj stranci. Vredno je, da svjet znade, kako je neki Anton Zoltić Moro, koji je i na svoje ime dao učiniti utok na vrhovno sudište u Beču proti uništenju izbora — ostao dugim nosom. On je već sanjao, kako će biti izabran načelnikom, a kad nije to islo, barem prvim savjetnikom. To su mu i občali Talijani, ali ga na vjeri prevarili. Prijevodjaju, koji su bili u Oprtlju onaj dan, da je taj siromah od žalosti i jada bio na pol mrtav.

Na temelju toga, i obzirom na to, da nit najbolje upute i direktive ništa neponauču, ako se ne postupa proti onim, koji se nedrže uputa utemeljenih u zakonih, dozvoljavaju si podpisani postaviti njegovoj preuzvišenosti gospodinu ministru-predsjedniku i upravitelju ministarstva unutarnjih poslova od 29. septembra odnosno 5. novembra 1898. — dati ovde navedene slučajevi izpitati, i po pravu i zakonu po-

Mi bismo mu pak poručili: „pravo ti je državni činovnikom, koji nisu do suda po svojoj dužnosti radili ili koji nebudu u buduće radili?“

B eč, 15. marta 1900.

S p i n ē ī ē, dr. L a g i n j a, Borčić,

dr. Ferjančić, Blaškinić, dr. Gregorec,

Vučović, Pogačnik, dr. Stojan, dr. Trumbić,

dr. Kreš, Perić, dr. Klaić, Berka, Žičić,

dr. Žitnik, Vencajz, Povše, dr. Gregorić,

Barwiński, Karatnicki, Vachianyan.

Na temelju njegova izvještaja obvezala se Moro, mogao si stojati uz lvoje ljudi, je Rusija, da će ona jamčiti za nužni razumjivo, da se ovo zauzimanje Rusije za slavenske državice nesvidja neprjateljem Slavena.

T a l i j a. U talijanskom parlamentu vodi prvu riječ skrajna lievica, koja pricći obstrukcijom svaku razpravu. Uslijed toga dalo je čitavu saborsko predsjedništvo ostavku. Vlada nalazi se u najvećoj neprilici, te nezna da li će razpustiti parlament ili natrag povuci svoju osnovu o promjeni saborskog pravilnika, proti komu se bori opozicija.

R a t u j u ž n o j A f r i c i. Sa ratušu iz južne Afrike neima ni ovog čedna osobištih vieslih. Junačke Boere stigle je veća nesreća, nego li da bi bili izgubili najveću bitku. U glavnom gradu Transvaala, u Pretoriji, preminuo je naime njihov vrhovni zapovjednik general J o u b e r t, jedan najvrstnijih vojskovodja posjele Napoleon.

Ujeste:

P o p u l j s k o m — blatu. Kad je kiše, tad je i vode. No, reči teče, taj je tekar izreko silou mudrosti. Da, velim vam. Ali dobri ljudi poznaju tog svog prijatelja, pa nastoje, da se ga što skorije riješe, da im ne bude vječno pod petljam, odnosno u cipelama, te mu nastoje napraviti dostojne rupice, odvode ih tako, kamo ga čin prije nestane, pa onda: putuj vodo hidra. No u Puli je to drugačije. Tej vam je voda kao kakav porezovnik — neplaćajući poreza — koji imade trajno pravo do pločnika i ulice. Ajte samo najglavnijim ulicama — a da ostale i ne spominjemo — tu vam treba tolike barice i potočice na pločniku uprave poput kozoroga preskakivati. Slučili se, da je pred vama koja osoba, to morate za njom tapati poput gusjaka, da i taj nehoti mora pomislite, da ste kakav dugoprštič, pa mu nastojele popipati bilo u žepu.

P roči li vam pako prek ceste, no lad jedva ugrezoste u blato, pa pazili se il ne pazili, to je svejedno, hvalite Bogu, da odnesete cipele. Pa je potpuno pravo imao onaj gospodin, koji se je po poslu najavio u našem uredu, rekav: — Budem li i opel mora, da se k vama navratim, tad će doći i a d i j o m.

N aša gospoda snjuju o električnom tramvaju, a o klimavim i šupljim pločnicima i neuredjenim ulicama, niti ne snju. Tramvaj je liepa stvar, al prije treba snovati o potrebnim i koristnim stvarima a tekar onda preći na pogodnosti i udobnosti.

N atječaj za prodaju duhana u Puli. Viši finansijski savjetnik u Puli, raspisuje natječaj za prodavaonice duhana na trgu „Ninfe“. Ponude se vadijem od K 160 valja predložiti do 20. aprila t. g. finansijskom nadzorništvu u Puli. Prvim svibnju imade dostačat preuzeti prodavaonice.

Ovaj smo natječaj našli u ovdjejšnjem talijanskom listu, a taj je finansijski savjetnik valjda hotomio minimošto naš list, koji izlazi d v a p u t u sedmici, te se držao valjda one „svoj k svomu“, kano da se naš narod ne smije natjecati za mjesto, koja imade država u rukama, ili kano da Hrvata i nije ovdje. Za nas se jedino znade, kad se imade od nas tražiti novac, o tada se niti jednog ne pušta s vidi, a nepita se, kako da novca dodjemo, kad nam se ništa u ruke ne doje a nit pruža prigoda, da jednostavno doznamade stvari, koje kao ravnopravni državljanini morali bi doznati.

„Inilta mularja“ i puljsko redarstvo. U svakom mjestu imade bezposlene djecurlje, no toliko kao u Puli, valjda u nijednom drugom. Pred timi dečani njezine siguran nijedan prolaznik, bio odrađao ili diete, jer se djecurlja uvek kamenjem nabaciva, i to sred ulice u nedalekoj blizini redara, koji za to haje i nehaće. Ne samo, da djecurlja bezskrbno stakla ubija, već dapače i glave nedužnoj

dječici, koja mirno iz škole kući polazi. Prošlih dana naime, usred Corsa, doletio je kamen u glavu 7godišnjeg čerči našega poslovodje te joj razbio glavu tako, da ju je krv curkom obliila. Naravski, kod toga čina opet nije bilo blizu redara i junačina je pobjego u netrag. Vrijeme bi već jednom bilo, da se na „Foru“ malo više postkrene za sigurnost osobe u Puli. Za danas dosta.

Kotarska bolestnička blagajna i prinosi radničtva. Nakon zadnje epidemije, koja je pred nekoliko godina u Puli vladala, povišila je kotarska bolestnička blagajna u Puli prinosni postotak na višinu, koja je u istom prethjeranu barem sada, kada više epidemija ne vlada. Radi toga se nadamo, da će se oblast sjetići, da je već vrijeme na sniženje postotka. Za danas zaključujemo opazkom, da ćemo više progovoriti nakon primitka računa za prošlu godinu.

Danteov spomenik u Puli. Poviest kaže, da je Dante boravio takoder u Puli. Na uspomenu toga, naumili su podignuti mu spomenik u Puli te u svrhu sahrbu Talijani prinose. Dante je boravio — kaže takoder poviest — i u nekoj špilji kod Tolminat: dakle i Tolminci bi mu moralni podignuti spomenik. Dante je bio prvi i najumniji talijanski pjesnik — pa bi i to zasluzio, akoprem je Tolmin za Talijane kiselo grozđje.

Pučku banku, poput tršćanske „Banca popolare“, misle ustanovili u Puli gospoda Talijani i u tu svrhu drže dogovore. Bude li iz muke pogaća, javili ćemo.

Međunarodna skupština obrtnika (gostioničara, kavarara i sličnih) biti će dne 5. aprila t. g. u prostorijama gostione „Miramare“ u Puli.

Jedna udova u Puli primila bi rado na hrano više osoba. Pobliže vesti dobijaju se u našoj tiskarni.

Pobjeđe mornari. Dozajemo, da su u subotu nestali sa brodova „Sebenico“, „Zriny“ i „Tiger“ trojica podestnika, nakon što primiše plaću za sebe i neke drugove. Na čest jimi bilo!

Velika menažerija Kludsky, koja boravi u Puli, vredna je posjeta radi izvanrednih krasnih divljih životinja (lavova, ligara, ljejena, slonova, zmija itd.) Tko može, neka ne propusti priliku!

Pokrajinske:

P. N. povjerenikom „Matice Hrvatske“. Ovih dana počeli ćete, p. n. gg. povjerenici, dijeliti članovom matične knjige za godinu 1899.

Članovi „Matice hrvatske“ su većim dijelom imajući ljudi, koji negledaju na par silira.

Tužna Istra bila bi Vam hara, kad bi smo se svih članova sjetili plemenite naše družbe sv. Cirila i Metoda, darovavši za svaku matičnu knjigu samo 2 (dva) silira, te bi unišlo u družbenu blagajnu liepa svota od 5000; p. e. hiljadu krune.

Ne treba da ovdje razlagamo, kukvu potrebu imade ta naša plemenita družba, to je bivalo bogu svima dobro pozнато. Dakle na posao gg. članovi, dajmo svaki — bez razlike — gg. povjerenikom za svaku knjigu matice za god. 1899. samo dva silira za gorespomenetu našu družbu; pa će moći svaki g. povjerenik postati lepju sotinu blagajniku dr. Niku Fabijaniću u Voloskom. Lanske godine, žalbože ovakvi naš predlog nije našao nikakva odziva.

Ugledajmo se u naše protivnike, koji su u mesopustu ove godine sabrali preko 100.000 kruna. Umoljavamo sve naše novine, da priobće ovaj poziv.

U to ime Bog pomoći! E. B.

Pojedelska škola u Pazinu. Blagoslovanje države ovisi o dobro uredjenjem gospodarskim i pojedelskim prilikama. U tim smo pitanjima mi zadnji u državi. Da vlasti bat u nekoliko doskoči loj krvnoj potrebi, obratila se na zemaljski odbor u Poreču, da ju izvesti, bi li zgodno bilo namjestiti u Pazinu pojedelsku školu sa hrvatskim naukovim jezikom. Zemaljski je odbor u tome pitanju izreko zbilja sa-

lamunski sud. Izjavio je najme, da je takova škola u Pazinu suvišna, jer da tamo jur opstoji podružnica porečkog poljedelskog zavoda, te s uzroka, što obuku u gospodarstvu može preduzeti osobljje porečkog zavoda ili pako putujući učitelji.

Istina, da opstoji u Pazinu nekakva podružnica pojedelskog zavoda, ali samo po imenu, jer nije još nikad dala glas se obze, pa u obče i nitko nezna, da li opstoji. Putujući su pako učitelji namještani, da u zgodnim prilikama, np. bolesti trsnjoj idu poduze puk, kako li se imaju ravnatiti, predusresti ili liečiti razne bolesti u pojedelstvu.

Da je primjerice vlada predlagala talijansku takovu školu u Pazinu, eh, objećke biju: zemaljski odbor primio, nu pošto je hrvatska, odbija se, pa bilo to na štetu čitave pokrajine. Stavno je, da će odbor predlagati, da se u "drugim" katorima osnuju talijanski takvi tečaji, al za koga? Ta Talijani istre uvek prodicaju, da je „campagna“ naša, a mi sami pojedoci, dakle nek vas o tome glava ne boli, a naše nam škole ne treba polaziti. Kad je vlada naumila, da se prama velikoj većini pučanstva odazove svojoj dužnosti, pustile ju, pa ne stvarajte nepriliku i prkos-zavodu. Do zgođe i više o tome.

Iz Opatije: Kada je ono gosp. lučki kapelan prvi put službeno posjetio Opatiju, vele, da ga se iznenadilo, da na cijeloj opatijskoj obali nema zgodna pristanista za čamce. Od toga posjetu proteklo 5 do 6 godina, i u to vrijeme nestalo i onoga što prije bijaše, a zimušnje silne jugovine pogotovo sve razvrašte. Sada nije shodna mjestra gdje bi se čovjek komodno ukrcao ili izkrcao. Za sve to pomorska vlada kao i ne i ne mari.

Tu znala je ipak učiniti jednu stvar u Opatiji. Dozvolila je naime ug.-hrv. parobr. državu, da si sazida kućicu usred sadašnje naše luke. Nu nije se to moglo ostvariti, jer su se ovđešnji kompetentni faktori opri i utekli do ministarstva, te tim osuđetili radnju, koja bi započevala jedino ukrcavalište.

Zivila dosljednost!

Posle Poreča i Kopra — Pazin. Čujemo, da se u Pazinu vodi sudbena iztraga proti nekolicini Talijana, radi njihovih protuaustrijskih demonstracija. Javit ćemo poltanje o stvari u svoje vrijeme.

Iz Žminja. Občinski su zbori u Žminju potvrđeni, te će se dne 5. t. m. konstituirati novo zastupstvo. Viest će ova za stalno razveseliti naše prijatelje. Talijani šute, pokunjeni su do skrajnosti. O konstituiranju javit ću vam svojedobno.

Viest „Elinosti“, da je treće učiteljsko mjesto u Žminju, od vrhognog sudišta u Beču ukinuto, jest istinito. Sav puk je presenećen.

Iz drugih krajeva:

Gorički sabor. U ponedjeljak dne 2. t. m. sastao se je zemaljski sabor susjedne pokrajine Gorica-Gradiška u prisutnosti s v i l zastupnika, kardinala Missia te samoga namjestnika grofa Goëss-

Sreto poslanstvo u crkvi sv. Jakova u Trstu. Če. oo. franjević iz Ljubljane držali su prošloga čedna sv. poslanstvo u crkvi sv. Jakova u Trstu. Prostrana crkva bijaše u jutro i na večer dubkom puna pobožnih slušatelja, većinom slovenskih radnika one župe. Tršćanski židovi nisu se ovaj put podušili dignuti nosove proti slovenskom poslanstvu, jer su valjda čutili, da bi moglo dozlogrditi i najmirjoljubivijemu čovjeku njihovo izazivanje.

Sv. poslanstvo svršilo je u nedjelju poslije podne uz ogromno sudjelovanje našeg puka i najsvetčenijim načinom.

† Karlo baron Reincelt, višeputni milijunar, umro je u nedjelju u Trstu. Svoj imetak zapustio je najviše u dobro-tvorne svrhe.

Grof Lonjaj odlupovao je sa svojom mladom suprugom groficom Lonjaj (na-dvojvodniku Štefaniju) u sredu iz Miramaru u Genovu, gdje će se zadržati kratko

vrijeme, pak će odatle u posjete nadvojvodkinji Jelisavić u Gries, a odavde na dulji boravak u Cap St. Martin.

Sarajevo nadbiskup, presvj. g. dr. Josip Stadler, boravio je nedavno u družtvu hrvatskog učenjaka, preč. g. Frane Bulića i još nekoje gospode u Rimu. Vraćajući se u domovinu, zaustavio se visoki potnički najprije u Gorici kao gosti kardinalu Misiću, a na dalnjem putu u Ljubljani kod tamošnjega presvj. biskupa Jeglića.

Dvadeset godišnjec svoga biskupovanja proslavio je dne 18. i 19. pr. m. svećanim načinom u glavnom gradu kršne Hrvatske, u ponosnom Mostaru, pre-svetli gospodin Olac Paskal Buco njić, biskup mostarsko-duvanjski. Bog ga živo!

40-godišnjec misničta proslavio je prošloga čedna poznati hercegovački rođoljub veleč, g. Frane Miličević bivši urednik više hrvatskih listova; izlazećih u Mostaru. Dijelom svećaru čestitao i mi sruđeno 40-godišnjecu njegova misničta.

Koncert na korist Boera je Rieke pišu nam 24. t. m.: Nekoju naši bolji umjetnici složile se u plemenitoj nakani, da prirede glazbeno-pjevačku zabavu na korist siromašnih a junacičkih Boera, koji su onako odvažno bore za slobodu svoje domovine.

Nu čelo tomu podhvatu stavila se je poznata umjetnica, gospodja prof. Sukić, koja je svoje dobre i u Vašoj Opatiji pjevala u plemenitoj svrhu. Ona je jevela i sada više komada vrlo krasno. Njeg uz bok stajahu gg. prof. Dubravčić, mladi kazališni pjevač g. Silenzi i najmladji između njih, djak g. J. Mandić, koji sve pogotovo sve razvrašte. Sada nije shodna mjestra gdje bi se čovjek komodno ukrcao ili izkrcao. Za sve to pomorska vlada kao i ne i ne mari.

Tu znala je ipak učiniti jednu stvar u Opatiji. Dozvolila je naime ug.-hrv.

parobr. državu, da si sazida kućicu usred sadašnje naše luke. Nu nije se to moglo ostvariti, jer su se ovđešnji kompetentni faktori opri i utekli do ministarstva, te tim osuđetili radnju, koja bi započevala jedino ukrcavalište.

Hodočašće iz Hrvatske u Rim. U Zagrebu se osnovao centralni odbor, koji upravljuje ove zaključne i jubilarne godine hodočašće u Rim za Hrvate katolike, da se poklone grobovom sv. apostola i sv. Ocu papi. Radi što jeftinijeg putovanja nužno je, da Hrvati budu u jednom hodočašću, kako to radi i drugi narodi, te da se zajedno poklone sv. Ocu. Prijave prima uredništvo „Kat. Lista“, a u onih biskupijah gdje se je već ustrojio odbor za ovo hodočašće sam odbor. Dan hodočašća i troškovi javit će se naknadno. Za sad se može samo to reci, da je poskrbljeno za popust na talijanskim prugama za sve hodočasnike.

Novac po 5 kruna. Dne 15. pr. m. stavljen je u promet nov srebrni novac po pet kruna. Zanimljivo je znati, u kakvom vrednostnom razmerju stoje novi novčani komadi po 5 kruna, a prema dosadašnjim srebrnim forintama. I forinte i krune kovane su sa sadržinom od 900 diecova čistog srebra. Srebrna forinta teži 12.345679 grama i sadrži 11.1111 grama čistog srebra. Težina 5-kruna iznosi 24 grama i sadrži 21.6 grama čistog srebra. No 2½ srebrna forinta teži 30.864197 grama, te imaju 27.7777 grama čistog srebra. Jedna kruna i 5-kruna sadrži 4.32 grama čistog srebra, a u srebrnoj forinti 5.5555 grama čistog srebra. Da bude razmjer razumljiviji, neka bude spomenuto, da 8 srebrnih forintica sadrži 88.888 grama čistog srebra, a 20 kruna u četiri komada 5-kruna 86.4 grama čistog srebra. Po današnjom cieni srebra u Londonu sa 27½ penica po uncu Standard-srebra vredi 1 gram finog srebra 9.659 filira, a po kurantnoj vrednosti srebrne forinte vredi 1 gr. čistog srebra 18 filira. Kod prekovanja od 8 srebrnih forinti u četiri komada 5-kruna, dobiva se tom država 4 krune i 40 filira. Pošto

sve ovaj put podušili dignuti nosove proti slovenskom poslanstvu, jer su valjda čutili, da bi moglo dozlogrditi i najmirjoljubivijemu čovjeku njihovo izazivanje.

Sv. poslanstvo svršilo je u nedjelju poslije podne uz ogromno sudjelovanje našeg puka i najsvetčenijim načinom.

† Karlo baron Reincelt, višeputni milijunar, umro je u nedjelju u Trstu. Svoj imetak zapustio je najviše u dobro-tvorne svrhe.

Grof Lonjaj odlupovao je sa svojom

Čudesno ozdravljenje u Belgiji. Nedavno su u Bruselu tri medicinska učenjaka izdala znanstveno djelo, koje je pohudio veliko zanimanje u svih krovih poradi svoje zanimive sadržine. Djelu je naslov: „Guérison subite d'une fracture. Récit et étude scientifique par L. van Hoestenberghe, docteur en médecine, E. Royer, docteur en médecine, A. Deschamps S. J. docteur en médecine et en sciences naturelles“. Tu se pripovieda ovaj dogodaj: Petar de Rudder, radnik, nastradio je 16. februara 1867. godine kod sjecanja drva, te mu je na dva mesta ispod koljena bio slomljen list i goljenica (nožne kosti izpod koljena). Noga mu se držala tek na mišići. Za ubogog radnika bile su to grozne muke, koje su potrajale osam godina. Konzultirao je više lečnika, svi su nastojali, da ga izliječe, da mu pomognu, ali uzalud — svaki mu je konatno savjetovao, neka dade odrezati nogu. Bolesnik nije na to pristao, ali ostavljeno po lečniku, nije izgubio nade, odluči početi u Ostvaker, da na tom mjestu, posvećenu Majci Božjoj lurdskoj, potrazi zdravlje. I velikom mukom stigao je onamo 7. aprila 1875. Prispjevši onamo vukao se do kapelice i sasvim obnemogao. Supruga mu pružila vode iz vrela, on se pridigno i pokušao, da s hodočasnictvima dva do tri puta obalje kapele. Obilazeći treći put klonuo je, odniesli ga na jednu klupu. „Tu sam molio“ — pripoveda sam — „za oproštenje sviju svojih grieha od mladosti, molio sam za zdravje, da uz mnogem prehranjivali svoju potrošnicu“. Na jednom nesto ga primuka, on se pridigne bez štaka, koje je upotrijabljao osam godina, prodje kroz red hodočasnika i baci se pred kip Djevice. Za čas ponovno ustade, obadje tri puta kapelicu — bio je podpuno zdrav i izceljen. Rane na nozi nestalo, kosti se kao srasle, noga mu je bila zdrava. Lečnici ga pregladali, jednostavno izjavili, da je to čudesno izjaveni, da je to čudesno dogodjaj. Rudder je zdrav na nozi živio do 22. marta 1898. i tad je od upale pluća umro u 73. godini svojoj. To čudesno ozdravljenje zajamčeno je, da izliće se kao osobito za to, što je tu bila rana. Sto je to bila izvanjska bolest lješnica. Sto po svjedočanstvu lečenikom, kad bi i bila izlječiva, trebalo bi najmanje tri nedelje. Da se to iznesе na javu i znanstveno prikaže i oceni, čekalo se do smrti Ruderove, da se podpuno lečenici uvjere o tome, a i zato, da se može stvar opisati bez ikakvih obzira. Pomenuto djelo stoga je vrlo zanimljivo, a ujedno ova činjenica očajava vjeru, uverjava stovanje Bl. Dj. Marije.

K. L.

Razni prinosi:
Za dječko prijemočno društvo u Pazinu. Gospa M. ml. pl. Márthál K. 4. g. Mijo Blažković, Cernik K 11-34, g. dr. P. Magdić, Varaždin K 10, g. M. Curic, Glina K 4-50, g. M. Curic, Glina K 6, g. M. Curic, Glina K 8-53.

Za bratočinu hrv. ljudi u Istri. Gosp. And. Benigar, Filipan K 2, g. Ivan Pušman, Vodnjan K 1.

Za družbu „Cirila i Metoda“. U veselom društvu kod velič. g. Josipa Vrbka, župne upravitelja u Lanisću sahrana se na njegov imenдан dne 19. o. m. veleč. g. Vrbka Josip, župne upravitelj K 3, gđica Doček Marić, K 2, gđica Jakšetić Marića K 1, g. Marečić Jakov K 80, g. T. M. K 1, g. Bižetan Ivo, župan K 80, gosp. Bradetić Antun, Klenovček K 1, gosp. Šverko Mate, Klenovček K 1. — Gosp. Rubesa Frane ml. — Plovanić, sakupio dne 19. t. m. u kruni g. Frane Garića u Rubesa K 10-10. Novac izručilo se muškoj podružnici u Kastvu.

Naša uprava primila je od 1. februara do konca marta sljedeće iznose: a) u ime predplate: U krunskoj vrednosti:

Dr. P. M. Orfeo 14, A. R. Rička 4, A. K. Varvari — 50, I. I. Kaunfar 5, I. I. Buzet 2, M. G. Trst 10, J. J. Kopar 4, I. S. S. Zanet 4, dr. J. Z. Rovinj 10, M. P. Rička 4, F. R. Trst 2, A. G. Roč 2, F. V. Miće 4, V. Z. Sv. Petar 4, dr. I. Budapest 14, C. M. Vrana 4. Čit. Čuknić 4, J. Pasjak 4, P. S. Kastel 1, I. M. Lindar 6, M. Ribić 2-14, B. Buzet 10, Čit. M. Lošinj 10, M. Trusko 10, M. M. Golac 10, J. B. Veprićne 10, D. P. Barbar 10, I. V. Karlovac 10, dr. Z. Trst 10, A. L. Barban 1, H. S. Cres 8-76, F. S. Paz 15, M. I. Sušak 2, F. D. Boljun 2, Hrv. Grac 5,

A. M. Krpanj 6, I. R. Močenice 12, A. Č. Krt 2, I. R. Pula 6, čit. sv. Petar 10, Par. Beč 250, A. B. Kraljevica 2, I. Š. Medulin 4, F. V. Kopira 10, A. R. Trst 10, A. B. Filipan 16, A. T. Lovran 4, M. T. Beč 10, I. E. Kotor 2, V. O. Rakotole 10, S. Š. Žandaj 5, J. J. Zagreb 2, I. F. M. Lošinj 2, D. N. Sarajevo 10, A. K. Trst 10, M. L. Opatija 4, A. K. Rieka 10, V. M. S. Lucija 2, I. P. Vodnjan 6, N. U. Cres 4, V. L. Judenburg 2, dr. F. Tys 20, I. D. Tinjan 12, C. R. Zagreb 10, B. D. S. Matija 30, G. M. Lok 6, A. H. Trst 2, R. J. Rieka 4, T. N. Rieka 5, P. P. Zagreb 1, I. B. Šrdić 1, M. M. Rakotole 16, M. M. Pula 6, J. L. Krvavci 5, M. G. Omisalj 4, P. S. M. Lošinj 12, A. K. Tinjan 6, M. P. Pula 5, V. S. Klana 6, S. G. Boljan 4, A. R. Vološko 6, N. G. Sušak 4, P. Č. Judenburg 4, A. M. Roč 10, I. B. Lanžte 4, E. P. Poček 6, A. K. Lopoglav 2, J. L. sv. Petar 30, A. G. Hrušica 2, I. K. Pičan 10, B. P. Pula 3, R. D. Sušak 8, E. B. Podgrad 4, M. L. Novaki 4, A. M. Rieka 2, J. E. Gradić 4, B. P. Rieka 10, P. H. M. Lošinj 6, A. S. Lovran 6, I. M. Višnjan 12, M. V. Kanfanar 6, M. M. K. S. Vinč 4, I. P. Dargovljan 11-63, M. M. sv. Petar 4, M. B. Poljan 5, L. S. sv. Petar 7, J. S. Gradić 6, I. D. Cerovica 4, K. N. i K. Lipsko 9, J. D. Rieka 2, T. T. Rieka 2, čit. Trepča 6, S. D. Umag 10, Napr. Novišta 7-50, T. B. Šušnjevac 4, F. G. Bačkivorje 4, M. I. Rieka 2-20, A. S. Vološko 2, A. J. Optalj 10.

b) za oglase: V. T. Vološko 3-60, F. J. Gradić 2-50, pogl. Kopar 7-60, Gosp. Z. Buzet 14-10, Pos. Vološko 9-60, O. Zagreb 19-20, S. J. Pula 13-25, I. R. (2) 6-96, N. N. Pula 4-20, A. K. Barkovac 3, J. L. sv. Petar 2-16, F. V. Čunski 2-40, I. M. Zavrsje 6-08.

Hrvatskoj omladini na Rici i Sušaku. (Zahvalnica.)

Nada, gdjeno ludjin crni
Gleda satret naše slavno pleme,
Gđe mu pruža pomoćnicu ruku
Zalutalo Kajinovo sjeme,
Ti mi začu, omladino dična,
Jadni vapaj, pozri susne zjene
Sitne djece iz hrvatske Istre,
Sitne djece tužne, zapuštene!

Pomožite evo umiremo
Bez nauke rođenoga sbara
I gone nas siroliće bledne
Crne vrane taino s preko mora,
Pa nas kradu izmučenoj majci,
A tudja nas otrovnica zmija
Cjelovima, ali kako trovnu
Na grad svoju mačluinsku sviju!

Privijas nas tudji sbar nas uči
Iz nas stvara janjičare klete,
Niesmo krivi, što se zatim mržnja,
Protiv majke u srcu nam plete,
Pomožite, evo umiremo
Za hrvatsko pokraj divnog mora,
Bez pomoći nad nama će mrtvimi,
Zasjat kobna jadikova zora!

Ti mi začu, omladino dična,
Ote glase i razumje jade,
Hrvatica ugledala vila
Gorku suzu, što ti s oka pade,
Pa ti sapun: „oj ne placi tužu“
Braću sitnu u hrvatskoj Istri,
Na noge se ublaži joj biedu
Na noge se budućnost joj bistri!*

Ti se diže sred poklada pustih,
Kada svijet celi pomahnita
Puna žara i zanosa svetog,
Omladino dičnu vilovitu,
I ti spremi veselicu velju
Ti probudi otudjenju Rieku
Liepi darak sirotinji spremi — —
Meni suze od ganuća teku.
Meni suze od ganuća teku
Kao sinu Istre izmučene,
Iz daljine ja ti blagodaram
Na tom daru kome nema cene,
A nejačad usrećena naša
Znudem se umom molbu k nebu šilje,
A sa neba, gdje ćeš ljepeš hvale,
Višnji Gospod tebe blagosilje!

Paris, 5. marca 1900.

Rikard Katalinić Jeretov.

* Radi prenognog gradiva zakasnilo.

Prsnji čaj sa „Učke-Gore“.
Izvrstni domaći lijek proti
kašljiju, nahladi ili prsnom
kataru, proti hrapavosti i
promuklosti grla.

Cijena 25 novč.

Glavno skladiste:

Ljekarna L. Ghersetich,
Vološko — Istra.

Dobiva se u svakoj ljekarnici.

<p